

Nr 115.

Ankom till Riksdagens kansli den 27 maj 1910 kl. 12 m.

Memorial med förslag till sammanjämkning af kamrarnas skiljaktiga beslut i fråga om ändrad lydelse af 2 mom. i kungl. kungörelsen den 13 juni 1908 angående förändrade villkor och bestämmelser för den af staten utöfvade egnahemslånerörelsen.

Gällande villkor och bestämmelser för den af staten utöfvade egnahemslånerörelsen återfinnas i kungl. kungörelsen i ämnet den 13 juni 1908. Mom. 2 af denna kungörelse lyder sålunda:

»Egnahemslån skall utgå, då fråga är om jordbrukslägenhet, med minst hälften och högst fem sjättedelar af det med ledning af uppgjort köpeaftal, värderingsinstrument, brandförsäkringshandlingar, kostnadsförslag eller andra tillgängliga handlingar beräknade och af låneförmedlaren godkända värdet å jorden jämte därå befintliga eller för uppförande afsedda byggnader samt, då fråga är om bostadslägenhet, med minst hälften och högst tre fjärdedelar af samma värde.

Egnahemslån må ej utgå, där det beräknade värdet öfverstiger: för jordbrukslägenhet 6,000 kronor och för bostadslägenhet 4,000 kronor.»

I en inom Andra kammaren af herr *N. Larsson* i Klagstorp m. fl. väckt, till jordbruksutskottets förberedande behandling öfverlämnad motion, nr 65, hade framställning gjorts, att Riksdagen måtte besluta, det nämnda moment af berörda kungörelse måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 8 Saml. 54 Häft. (Nr 115.)

»Egnahemslån — — — — — värde.

Egnahemslån må ej utgå, där det beräknade värdet öfverstiger: för jordbrukslägenhet 8,000 kronor och för bostadslägenhet 4,000 kronor.»

Motionärens ändringsförslag innebär alltså, *dels* att maximivärdet å jordbrukslägenhet, för hvilken egnahemslån må utgå, skulle höjas från 6,000 kronor till 8,000 kronor, *dels ock*, såsom en följd häraf, att högsta medgifna beloppet af egnahemslån för jordbrukslägenhet, hvilket nu är fem sjättedelar af 6,000 kronor, eller 5,000 kronor, skulle i stället blifva fem sjättedelar af 8,000 kronor, eller öfver 6,600 kronor.

I sitt utlåtande nr 94 hade utskottet hemställt, att ifrågavarande motion iöke måtte vinna Riksdagens bifall.

I en vid utlåtandet fogad reservation hade grefve R. G. Hamilton m. fl. föreslagit, att ifrågakomna moment i gällande allmänna villkor och bestämmelser för den af staten utöfvade egnahemslånerörelsen måtte erhålla den förändrade lydelse, motionären angifvit.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första kammaren bifallit utskottets hemställan, hvaremot Andra kammaren beslutat, att åt momentet i fråga skulle gifvas den förändrade affattning, att i första stycket närmast efter orden »afsedda byggnader» inskötos orden »dock högst med 5,000 kronor» samt att andra stycket erhöi den lydelse, som föreslagits i den vid utlåtandet afgifna reservationen.

Jämlikt Andra kammarens beslut skulle alltså momentet lyda sålunda:

»Egnahemslån skall utgå, då fråga är om jordbrukslägenhet, med minst hälften och högst fem sjättedelar af det med ledning af uppgjort köpeaftal, värderingsinstrument, brandförsäkringshandlingar, kostnadsförslag eller andra tillgängliga handlingar beräknade och af låneförmedlaren godkända värdet å jorden jämte därå befintliga eller för uppförande af sedda byggnader, *dock högst med 5,000 kronor*, samt, då fråga är om bostadslägenhet, med minst hälften och högst tre fjärdedelar af samma värde.

Egnahemslån må ej utgå, där det beräknade värdet öfverstiger: för jordbrukslägenhet 8,000 kronor och för bostadslägenhet 4,000 kronor.»

Genom den af Andra kammaren beslutade ändrade affattningen af momentets första stycke skulle lånebeloppen fortfarande begränsas i öfverensstämmelse med hvad därutinnan nu gäller. Skiljaktigheten mellan kamrarnas beslut består således endast däruti, att Första kam-

maren velat bibehålla nu gällande maximivärde å jordbrukslägenhet, för hvilken egnahemslån må utgå, eller 6,000 kronor, under det Andra kammaren velat höja samma värde till 8,000 kronor.

Utskottet, som det åligger att sammanjämka de skiljaktiga besluten, har ansett, att en sådan sammanjämkning bör kunna äga rum genom att maximivärdet å jordbrukslägenhet, för hvilken egnahemslån kan erhållas, bestämmas till 7,000 kronor.

Utskottet hemställer alltså,

att kamrarna, hvardera med frånträdande af sitt beslut i ämnet, må besluta, att mom. 2 af gällande allmänna villkor och bestämmelser för den af staten utöfvade egnahemslånerörelsen skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Egnahemslån skall utgå, då fråga är om jordbrukslägenhet, med minst hälften och högst fem sjättedelar af det med ledning af uppgjort köpeaftal, värderingsinstrument, brandförsäkringshandlingar, kostnadsförslag eller andra tillgängliga handlingar beräknade och af låneförmedlaren godkända värdet å jorden jämte därå befintliga eller för uppförande afsedda byggnader, dock högst med 5,000 kronor, samt, då fråga är om bostadslägenhet, med minst hälften och högst tre fjärdedelar af samma värde.

Egnahemslån må ej utgå, där det beräknade värdet öfverstiger: för jordbrukslägenhet 7,000 kronor och för bostadslägenhet 4,000 kronor.»

Stockholm den 27 maj 1910.

På jordbruksutskottets vägnar:

THEODOR ODELBERG.
